

“मीठे बच्चे- तिप्रो दिमाग खुशीले सदा भरपुर हुनु पर्छ किनकि तिमी अहिले बाबा समान मास्टर ज्ञानसागर बनेका छौ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू २१ जन्मको लागि केको आधारमा मालामाल बन्छौ?

उत्तर:- संगममा तिमीले डाइरेक्ट बाबालाई आफ्ना सबै कुरा दिन्छौ। सबै बाबाको जिम्मा लगाइदिन्छौ, त्यसको बदलमा तिमी २१ जन्मको लागि मालामाल बन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ- यस समयमा तिमी सँग जुन मूल्यहीन चीज छन् ती मलाई देऊ। मृत्यु हुनु पूर्व आफ्ना सबै कुरा ट्रान्सफर गरिदियौ भने भविष्यमा त्यसको रिटर्न प्राप्त हुन्छ।

गीत:- ओम् नमो शिवाए...

ओम् शान्ति। शालिग्रामहरू प्रति शिव भगवानुवाच। रूहानी बच्चाहरूलाई रूहानी बाबाले सम्झाइरहनु भएको छ। अहिले तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ- यहाँ हामीले आफूलाई आत्मा सम्झेर बस्नुछ, नकि शरीर। सारा दुनियाँमा कोही मनुष्य छैन जसले आत्मा के हो भन्ने जानेको होस्। आत्मालाई नै जान्दैनन् भने फेरि परमात्मालाई कसरी जान्न सक्छन्? बाबाद्वारा नै आत्माको ज्ञान प्राप्त हुन्छ। आत्मा र परमात्मालाई नै जान्दैनन्, त्यसैले नै मनुष्य दुःखी छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा भएको छ- यो ड्रामाको अथवा कल्पवृक्षको आयु ५ हजार वर्ष हो। यो त जान्दछौ- उनीहरूको बीज यदि चैतन्य भएको भए बताउने थिए नि, म बीजबाट वृक्ष यसरी पैदा भएको हो। अब त्यो त हो जड, यो चैतन्य एकै मनुष्य सृष्टिको भेराइटी वृक्ष हो। तिमी बच्चाहरूलाई अहिले सारा ज्ञान छ। तिमीहरूमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार सुरुवात लिएर अन्तसम्म सारा वृक्षको ज्ञान प्राप्त भएको छ। जसरी बीजमा सारा वृक्षको ज्ञान हुन्छ। यहाँ बाबा हुनु हुन्छ चैतन्य बीजरूप, गायन पनि गरिन्छ- परमपिता परमात्मा सत-चित-आनन्द स्वरूप हुनु हुन्छ। निराकारको महिमाको गायन गरिन्छ। उहाँको महिमा सबैको भन्दा बिल्कुलै भिन्न छ। मनुष्यले त केही पनि जानेका छैनन्। हुन त देवताहरूलाई यो वर्सा यहाँबाट नै प्राप्त हुन्छ तर उनीहरूलाई पनि त्यहाँ यो ज्ञान हुँदैन। आश्चर्यजनक कुरा छ नि! यहाँ अहिले तिमीलाई सारा ज्ञान प्राप्त हुन्छ। बुद्धिमा ज्ञान छ- यो सृष्टि-चक्र कसरी घुम्छ। बाबा आएर नयाँ राजधानी स्थापना गर्नुहुन्छ। तिमीहरू यो ड्रामाका पात्र हो। केवल तिमीलाई मात्र ड्रामाको आदि-मध्य-अन्त, रचयिता एवं रचनाको ज्ञान छ, अरू कसैलाई छैन। न शूद्र वर्णकालाई यो ज्ञान छ, न देवता वर्णकालाई यो ज्ञान हुन्छ। कसैले सुन्यो भने आश्चर्य मान्नेछन्। मनुष्य भन्दछन्- यी चाडपर्व आदि जो मान्ने गरिन्छ, ती परम्पराबाट चलेर आएका हुन्। तर बाबाले सम्झाउनु हुन्छ- सत्ययुगमा त यो हुँदै हुँदैन। चाडपर्वलाई कसैले जानेकै हुँदैनन्। अहिले त भन्छन् नि! बडादशैं, दीपावली आदि पर्व आउँदैछ। त्यहाँ त यो केही पनि याद रहँदैन। एकदम निश्चिन्त भएर राज्य गर्छन्।

अहिले यहाँ तिप्रो बुद्धिको ताला खुलेको छ। तिमीहरू नाटकका पात्र हो। यस नाटकको रचयिता, निर्देशक, मुख्य पात्र, समय अवधि आदि जान्दछौ। यो ज्ञान जसको बुद्धिमा रहन्छ उनलाई अपार खुशी रहन्छ। परमपितालाई नै नलेजफुल, ज्ञानका सागर भनिन्छ। कुनचाहिँ ज्ञान हो? तिमी बाहेक यो अरू कसैले पनि सम्झाउन सक्दैन। परमात्मालाई नै नलेजफुल, वर्ल्ड अलमाइटी अथोरिटी भनिन्छ। ज्ञान केको हो? सबै वेद, शास्त्र, ग्रन्थहरू, सृष्टिको आदि-मध्य-अन्तको। शास्त्रहरूमा यो ज्ञान छैन। ती हुन् नै भक्ति मार्गका शास्त्र, केवल

२०७५ असोज ८ सोमबार २४-०९-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

पूजा गरिराख। बाँकी रचयिता र रचनाको ज्ञान केही पनि छैन। तब त ऋषि-मुनि आदिले पनि भन्दथे हामीले रचयिता एवं रचनालाई जान्दैनौं। सम्झाउनेवाला एक बाबा मात्रै हुनु हुन्छ। त्यसैले जानुन् पनि कहाँबाट। अहिले तिमीले बाबाबाट सुन्दछौ, फेरि यो ज्ञान प्रायः लोप भएर जान्छ। यो ज्ञान केवल तिमी बच्चाहरू बाहेक अरू कसैले पनि जान्दैनन्। तिमीलाई कति श्रेष्ठ ज्ञान प्राप्त भएको छ! त्यसैले तिमी बच्चाहरू कति खुशी हुनु पर्छ! अरू मनुष्यहरू डाक्टरी आदि पढ्नको लागि, सिक्नको लागि बेलायतमा जान्छन्। तिमीलाई त यहाँ यस्तो बनाइन्छ जो त्यहाँ यी डाक्टर आदि हुँदै हुँदैनन्। बेहदका पिता जो ज्ञानका सागर हुनु हुन्छ, उहाँद्वारा हामीले सबै कुरा जान्दछौं। उहाँका हामी सन्तान हौं। त्यसैले ज्ञानबाट दिमाग कति भरपुर हुनु पर्छ कति खुशी हुनु पर्छ। यस्तो कुनै चीज छैन जो हामीले नजानेका हौं। अरू मनुष्यहरूले जे पढ्छन् त्यो त केही होइन। भक्तिमार्गका शास्त्र आदि कति पढ्छन्। तर यो त कसैले जान्दैनन्— यो सृष्टिचक्र कसरी फिर्छ? तिमी बच्चाहरू अहिले मास्टर ज्ञानका सागर बन्छौ। सारमा त सबै जानिसकेका छौ। बाँकी केवल आत्मा जो तमोप्रधान छन् तिनीहरूलाई सतोप्रधान बनाउनु छ। कोही छन् जो तमोप्रधानबाट तमो बनेका होलान्, कोही तमोबाट रजो बनेका होलान्, कोही रजोबाट सतो बनेका होलान्। सतोप्रधान भनिदैन। सतोप्रधान जब बन्छन् तब नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार कर्मातीत अवस्था आउँछ फेरि त नयाँ दुनियाँ चाहिन्छ राजाईको लागि, त्यसैले पुरानो दुनियाँको विनाश हुन्छ। जब यो यज्ञ पूरा हुन्छ तब सारा पुरानो दुनियाँको आहुति पर्ने छ। यो पढाइ पूरा हुन्छ अनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्नेछौ। जसरी तिनीहरूले पनि परीक्षा पास गरेर फेरि ट्रान्सफर हुन्छन्, तिमी पनि मृत्युलोकबाट स्थानान्तरण भएर अमरलोकमा जान्छौ। हामी अमरलोकमा थियौं फेरि ८४ जन्म लिंदा-लिंदा मृत्युलोकमा आइपुगेका छौं। तिमीले भन्दछौ— अहिले हामीले पढिरहेका छौं फेरि अमरलोकमा गएर देवी-देवता बन्नेछौं। बाबाले नै मनुष्यबाट देवता बनाउनु हुन्छ। पतितलाई पावन देवी-देवता कसले बनाउँछ? देवता त यहाँ कोही पनि छैन जसले देवी-देवता बनाओस्। लक्ष्मी-नारायण चाहियो नि। उनीहरू त यहाँ हुँदैनन्। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— यस समयमा बाबाले नै आएर पढाउनु हुन्छ। स्वर्गको राज्य भाग्य दिनु हुन्छ। स्वर्ग थियो, लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो नि। उनीहरूको यो राज्य कसले स्थापना गर्‍यो? स्वर्गका रचयिताले नै स्वर्ग सत्ययुगको स्थापना गर्नुभयो, जहाँ देवी-देवताले राज्य गर्थे। त्यहाँ अर्को कुनै खण्ड हुँदैन। एउटै भारतखण्ड थियो। तिमी बुद्धिमा छ— हामीले जब राज्य गर्नेछौं तब अर्को कुनै राज्य हुनेछैन। तिमी बुद्धिमा यो सारा वृक्षको ज्ञान छ, यसको बीज माथि छ। उहाँ सत्य हुनु हुन्छ, चैतन्य हुनु हुन्छ। आत्मा पनि अमर छ। बाबा पनि अमर हुनु हुन्छ। जो बाबामा ज्ञान छ त्यो तिमीलाई सुनाउनु हुन्छ। सारा वृक्ष खडा छ, बाबा माथि हुनु हुन्छ। यस समय मनुष्य तमोप्रधान काँडा छ। वृक्ष बुढो भएपछि जसरी सुक्छ, त्यसैले यसलाई भनिन्छ काँडाको जंगल। त्यहाँ हुन्छ फूलको बगैँचा। बागवान पनि हुन्छन्, कसैलाई खिवैया, कसैलाई बागवान, कसैलाई माली भनिन्छ। बाबा हुनु हुन्छ खिवैया। तिमीले पनि नाउ चलाउन सकिरहेका छौ। हरेकको नाउ धेरै पुरानो भएको छ। नाउ आत्मा र शरीर दुवैको बनेको छ। गायन पनि गर्छन्— नईया मेरी पार लगाओ। अहिले नाउ पनि पुरानो छ भने शरीर पनि पुरानो। अब पार कसरी हुने र कहाँ जाने? तिमीलाई थाहा छ— ‘पार’ केलाई भनिन्छ, मुक्तिधाम, जीवन मुक्तिधाम के चीज हो? अवश्य बाबाले अहिले पार लैजानु हुन्छ, दुःखधामबाट सुखधाम अथवा विषयसागरबाट क्षीरसागरमा लैजानु हुन्छ। उनीहरूले केवल गायन गर्छन् नईया मेरी पार लगाओ, बागवान आउनुहोस्, काँडालाई फूल बनाउनुहोस्। तिमीले पनि पहिला जानेका थिएनौ। अहिले मूलवतन, सूक्ष्मवतन, सत्ययुगबाट लिएर

२०७५ असोज ८ सोमबार २४-०९-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
कलियुगसम्मको सबै रहस्यलाई जानिसकेका छौ। जसले जान्दछ उसैले सुनाउँछ। भित्र ज्ञान टप्किरह्यो भने
सदा खुशीमा रहनेछौ। कुनै चिन्ताको कुरा हुँदैन, फिक्रबाट फारिग (मुक्त) हुनेछौ।

तिमीलाई थाहा छ— बाबा हामीलाई लैजानु हुन्छ, अब हामी बाबा जस्तै बनिरहेका छौं। बच्चा बाबा समान
बन्छ नि! बाबा ज्ञानसागर हुनु हुन्छ, तिमीलाई पनि ज्ञानस्वरूप बनाउनु भएको छ। आत्माहरूको सम्बन्ध हुन्छ
नै परमात्मा बाबासँग। आत्माले भन्दछ— जो बाबामा ज्ञान छ, त्यो हामी आत्माहरूलाई दिइरहनु भएको छ।
तिमी हौ रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरू। यो पनि नयाँ कुरा हो नि। बाबा बाहेक कसैले पनि सुनाउन
सक्दैन। उहाँ निराकार बाबाले साकारको आधारबाट सुनाउनु हुन्छ। नत्र तिमीले सुन्न सक्दैनौ। बच्चाहरूलाई
बाबाले आफूसमान बनाउनु हुन्छ। दुःखहर्ता, सुखकर्ता उहाँ बाबा हुनु हुन्छ। उहाँको जो महिमा छ त्यो तिमी
पनि हो, केही फरक छैन। तर के फरक रहन्छ? म जन्म-मरणमा आउँदिनँ, तिमी जन्म-मरणमा आउँछौ। मलाई
ज्ञानको सागर भन्दछन् त्यसैले मैले तिमी बच्चाहरूलाई ज्ञान दिन्छु। म सुखको सागर, पवित्रताको सागर,
शान्तिको सागर हुँ र तिमीलाई पनि यो वर्सा दिन्छु।

तिमीलाई थाहा छ— यो सारा चक्र फेरि ५ हजार वर्षपछि दोहोरिन्छ। यो ज्ञान हो आम्दानीको स्रोत। जति
पढिन्छ त्यति ज्ञानबाट आम्दानी हुन्छ। यो ज्ञान पनि हो र धन्दा पनि हो। सराफीहरूले सट्टापट्टा गर्छन्, तिमीले
के दिन्छौ? मूल्यहीन चीज। मरेपछि करनीघोरलाई काममा नआउने चीज नै दिन्छन्। तिमीले त जीवन छँदै
दिनु पर्छ। ईश्वर अर्थ दिन्छन्। अब के ईश्वरलाई पुरानो खाट आदि दिन्छौ? बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीले मर्नु
भन्दा पहिल्यै सबै दिइदेऊ। यी पुराना चीजहरू तिमी काममा आउँदैनन्। कोही जतिसुकै धनवान् भए पनि
कति दिनको लागि होला? एक जन्मको लागि, फेरि कर्म अनुसार कहाँ गएर जन्म लिने भन्ने थाहा हुँदैन।
तिमीले त बाबाबाट २१ जन्मको लागि लिन्छौ पुरुषार्थ अनुसार।

यो हो रूहानी सेवा। सारा दुनियाँले जानेको छ जिस्मानी सेवालार्थ। रूहानी सेवालार्थ कसैले जानेका छैनन्।
परम आत्माले नै आएर ज्ञान दिनु हुन्छ। उहाँको जन्मदिन पनि मनाउँछन्। उहाँलाई नै सुखका सागर, शान्तिका
सागर, दुःखहर्ता, सुखकर्ता भन्दछन्। शिव नाम छ नि! जयन्ती पनि मनाउँछन्। तर बुद्धिमा केही पनि हुँदैन।
बाबाले नै यो सबै रहस्य सुनाउनु हुन्छ। फेरि ५ हजार वर्षपछि सुनाउनु हुन्छ। यो ज्ञान सत्ययुगमा हुँदैन किनकि
आत्माहरू सतोप्रधान हुन्छन्। ज्ञानबाट उनीहरू त्यस्ता बन्छन्। यो नयाँ कुरा हो नि। मन्दिर बनाउनेले पनि यो
जान्दैनन् लक्ष्मी-नारायणका मन्दिर हामीले किन बनाउँछौं? उनीहरूलाई यो राज्य कसले दियो? कसरी यो पद
पाए? भन्छन् नि— कर्मको फल हो। अहिले बाबाले बसेर कर्म-अकर्म-विकर्मको गतिको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ।
उनीहरूले पनि यो ज्ञान सुनेका होलान्। हो नै भगवानुवाच— गीताबाट नै आदि सनातन देवी-देवता धर्मको
स्थापना भएको हो। त्यहाँ धेरै कम मनुष्यहरू हुन्छन्। बाँकी सारा पुरानो सृष्टि कहाँ गयो? अवश्य विनाश
भएको हुनु पर्छ। महाभारत लडाइँको पनि गायन गरिन्छ। गिरधर कविराज भन्दछन्। अब गिरधर त भन्छन्
कृष्णलाई। कवि को हुनु हुन्छ? शिवबाबालाई कवि भनिन्छ। कवि अर्थात् सुनाउनेवाला।

तिमीलाई थाहा छ— आपत आदि धेरै आउँछन्। पुरानो दुनियाँको विनाशको लागि के-के चीजहरू बनाइरहेका
छन्। यो त्यही महाभारत लडाइँ हो जब भगवानले आएर रुद्र ज्ञानयज्ञ रचना गर्नु भएको थियो। भगवानले यज्ञ
के को लागि रचनुहुन्छ? यज्ञ रचिन्छ नै सुख-शान्तिको लागि। बाबा सबैका दुःखहर्ता, सुखकर्ता हुनु हुन्छ।
त्यसैले यस ज्ञानयज्ञमा सारा पुरानो सृष्टि स्वाहा हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— हामी ब्राह्मणहरू यज्ञका सेवक हौं।

२०७५ असोज ८ सोमबार २४-०९-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

हामी ब्राह्मण ब्रह्माका सच्चा मुखवंशावली हौं, त्यसैले बाबाले जे मुखबाट भन्नुहुन्छ त्यो मान्नु पर्छ। श्री श्री को श्रेष्ठ मतबाट हामी श्रेष्ठ बनेर, रुद्रमालाको दाना बन्नेछौं। वंश, वंशावली बनाउँछन्— बासवानी वंश, कृपलानी वंश...। त्यस्तै माथि हुनु हुन्छ शिवबाबा, उहाँको छ निराकारी वंशावली। निराकारी वंशावली, त्यहाँ फेरि साकारी वंशावली हुन्छ। पहिलो नम्बरमा हुन् प्रजापिता। यो भयो दैहिक एवं त्यो भयो आत्मिक। आत्मिक पिता आएर प्रजापिता ब्रह्माद्वारा रचना रचनुहुन्छ। उहाँलाई बोलाउँछन् नै हे पतित-पावन आउनुहोस्। पुरानो पतित दुनियाँलाई पावन बनाउन आउनुहोस्। नयाँ बनाउनु हुन्न। प्रलय हुँदैन। यो संसारको इतिहास भूगोल दोहोरिन्छ। ८४ को चक्र फेरि सुरु हुन्छ। बेहदका बाबाबाट बेहदको ज्ञान प्राप्त हुन्छ, बेहदको वर्सा प्राप्त हुन्छ। बेहदका बाबालाई सबैले याद गर्छन्— हे भगवान् भन्छन् नि! हे इश्वर, हे प्रभु भनिन्छ भने कुनै चित्रको याद आउँदैन। निराकारको याद आउँछ। भन्ने पनि गर्छन्— भगवानलाई याद गर। पिता हुनु हुन्छ नि। हामी सबै हौं भाइ-भाइ। आत्माहरूको लागि भनिन्छ— सबै भाइ-भाइ हुन्। सबैले पुकार्छन्— हे पतित-पावन, दुःख हर्ता, सुख कर्ता, हे मुक्तिदाता आउनुहोस्, हामीलाई गाइड गर्नुहोस्। घरलाई भुलेका छन्। याद छ तर हामी जान सक्दैनौं। योग लगाउनाले दीयोमा घिउ थप जस्तै हुन्छ। आत्मा अविनाशी छ नि! त्यसैले आत्माको ज्योति पूरै निभ्दैन। त्यसैले अब योगबलको घिउ थप्नु छ। सदाको लागि फेरि दीपावली, उज्यालो हुन्छ। दीपावली अर्थात् घर-घरमा उज्यालो। त्यसैले दीपावली कहाँ हुन्छ? सत्ययुगमा। यहाँ होइन। यो सबै रहस्य तिमीलाई थाहा छ, तिमी पास अन्धविश्वास छैन। अच्छा—

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) चिन्ताबाट मुक्त हुनको लागि बाबा समान ज्ञानको सागर बन्नु छ। बुद्धिमा सदा ज्ञानको स्मरण गरिरहनु छ।
- २) रूहानी सेवा गरेर आफ्नो प्रारब्ध बनाउनु छ। पुराना सबैथोक ट्रान्सफर गरिदिनु छ।

वरदानः— एकको पाठद्वारा निराकार, आकारलाई साकारमा अनुभव गर्ने वरदानी मूर्त भव

केवल एकको पाठ पक्का गरेर वरदातालाई राजी गन्यौ भने अमृतबेला देखि रातिसम्म हर दिनचर्याको कर्ममा वरदानहरूबाट पालिदै, चल्दै, उड्दै रहने छौ। त्यो एक पाठ हो— एक बल एक भरोसा, एक मत, एकरस, एकता र एकान्तप्रिय... यो “एक” शब्द नै बाबालाई प्रिय छ। जसले यो एकको पाठलाई पक्का गर्छ, उसले कुनै मुश्किलको अनुभव गर्दैन। यस्तो वरदानी आत्मालाई विशेष वरदान प्राप्त हुन्छ। त्यसैले ऊ निराकार, आकारलाई साकारमा नै अनुभव गर्छ।

स्लोगनः— कसैबाट किनारा भएर आफ्नो अवस्था बनाउनुको सट्टा सर्वको सहारा बन।